

Uit het hart van...

Iedere organisatie heeft zijn drijvende krachten, mensen die zich vol toewijding inzetten voor het goede doel. Mensen uit het hart van de organisatie. Deze keer in Nataal Johan Fiddelaers, bestuurder van Stichting Intermobiel.

Hoezo geraniums?

Nu is het de beurt aan Stichting Intermobiel om deze rubriek te verzorgen. Aan mij de eer om deze column te schrijven. Door rugklachten ben ik ruim zeven jaar bedlegerig, maar ik ben veel meer dan alleen 'die man op bed': naast echtgenoot ben ik ook vader van twee jongens (8 en 6 jaar) en werk ik als vrijwilliger bij Intermobiel. Zo heb ik contact met lotgenoten en ben ik ook maatschappelijk actief.

Stichting Intermobiel is een vrijwilligersorganisatie die zich inzet voor jongeren met een lichamelijke handicap en/of chronische ziekte door middel van kennisuitwisseling, het bevorderen van lotgenotencontact en belangenbehartiging. Via www.intermobiel.com informeren we jongeren uit de doelgroep en hun omgeving, maar ook professionals. Het bezoekersaantal van 500 tot ruim 700 unieke bezoekers per dag toont de behoefte aan. Op de website komen alle onderwerpen aan bod die spelen bij jong en beperkt zijn, van: vrije tijd, aanpassingen, toegankelijkheid tot seksualiteit en opvoeden met een handicap. Dit brengen we middels interviews, afbeeldingen, tips en artikelen.

Door Stichting Intermobiel is ook de site www.opvoedenmeteenhandicap.nl opgezet, zodat ouders kennis en ervaring kunnen delen met ouders in een soortgelijke situatie. Aanpassingen en handigheidjes kunnen de zelfstandigheid vergroten en de verzorging van de baby vergemakkelijken (ook handig voor ouders zonder handicap). Zo kan men tips uitwisselen en daarnaast steun en herkenning vinden. Je hoeft tenslotte niet overal zelf het wiel voor uit te vinden, samen komen we eruit!

De wijze waarop ouders met een lichamelijke handicap of chronische ziekte hun kinderen opvoeden en activiteiten ondernemen, is

minder vanzelfsprekend. Zo ervaren mijn kinderen het als normaal dat ik zo veel op bed moet liggen, ze weten gewoon niet anders. Toen onze jongste voor het eerst bij een vriendje uit zijn klas ging spelen, kwam hij verbaasd thuis en zei: 'Die papa kan wel zitten!'. We voeden onze kinderen zo normaal mogelijk op. Ze zijn wel iets zelfstandiger dan klasgenootjes. 'Het kind zijn' behouden, vinden wij als ouders erg belangrijk.

Sinds enkele jaren beschikken we over een aangepaste auto met een bed erin, waardoor wij er als gezin weer vrij opuit kunnen trekken. Ik heb een geschikte stretcher gevonden waar ik even op kan liggen, zodat ik bijvoorbeeld de kinderen kan zien zwemmen, toekijkend vanaf de kant. Deze kennis deel je dan via de site met anderen. Met praktische informatie geef je anderen aan dat er meer mogelijk is, dan het leven achter de spreekwoordelijke geraniums! ■

Johan Fiddelaers

Bestuurder Stichting Intermobiel